

Sygn. akt II CNP 14/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2021 r.
skargi A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 grudnia 2020 r.,
sygn. akt III Nsm (...)
wydanego w sprawie z wniosku K. T.
przy uczestnictwie A. M. T. P.
przy udziale Prokuratora Rejonowego w S.
o wydanie małoletniego dziecka M. T.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżąca powołując art. 424¹ k.p.c., we wniesionej osobiście skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniosła o pilne nakazanie wydania dziecka matce oraz o stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 września 2020 r. sygn.. X RC (...) i uznania za niezgodne z prawem postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 marca 2021 r. sygn. VIII Nsm (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 w zw. z 424 6 § 3 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkami przewidzianymi w art. 87¹ § 2 i 3 k.p.c., które w niniejszej sprawie nie zachodzą. Sformułowany w omawianym przepisie przymus radcowsko - adwokacki odnosi się także do wnoszenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia do Sądu Najwyższego od postanowień sądu drugiej instancji. Skarga wniesiona osobiście podlega odrzuceniu bez wdrażania procedury naprawczej z uwagi na brak zdolności postulacyjnej skarżącego. Wobec braku możliwości rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi osobiście wniesionej przez stronę nie ma podstaw do ustosunkowania się do innych braków formalnych skargi.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c.